

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Negyvenezer gyermeket segített világra az aranydiplomás orvos

Osztályozás

Tárgy

614.25

1958 4

Forrás:

Eti Kirlan

1958. 9. 29.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Bensőséges ünnepség színhelye volt ma délelőtt a Budapesti Orvostudományi Egyetem. Dr. Gegesi Kiss Pál rektor idős orvosoknak átadta 65, 60 és 50 éves működésük jutalmául a vas-, gyémánt- és aranydiplomát. Kiosztásra került két vasdiploma, két gyémánt- és tíz aranydiploma.

Ötven év szakadatlan gyógyító munkája után ma délelőtt kapta meg aranydiplomáját dr. Fekete Sándor professzor, a Szövetség utcai kórház igazgatója. Fél évszázada, 1908 óta viseli a doktori címet, 1921 óta dolgozik mostani munkahelyén, s 1940 óta az intézet vezetője. Milyen emlékei vannak az anyák védelmé-

ben eltöltött ötven esztendőről? — ezt kérdeztük tőle.

„Salus aeroti...”

A fehérbajuszos, testes doktor sóhajt. Hogy is magyarázza meg: mi a különbség az akkori és a mostani gyermekszülés között? Az orvostudománynak akkor is az volt az elve, mint ma: „Salus aeroti supremo lex esto.” Vagyis: legfőbb érdek a beteg gyógyulása. De milyen keveset tehettek akkor! Budapestén az anyák 96 százaléka intézetekben, gondos orvosi felügyelet mellett ad életet kicsinyének. A vidéki asszonyok 65 százaléka is szülőotthonba vonul. Ma már a

terhesség kezdetétől vigyáznak az anyára, gyógyítják betegségeit, megvizsgálják szívét, tüdejét, veséjét, fogait és felkészítik az életadás nagy eseményére.

Háromszor tanulta az orvostudományt

Sokat kellett tanulnia az ötven év alatt? — Nagyon sokat! Háromszor kellett teljesen újra tanulni az orvostudományt. Először az 1920-as években, amikor a belső szekréciós mirigyek, a hormonok tana elterjedt, másodszor az 1930-as években a pavlovi felfedezések hatása alatt, amelyek az idegrendszer jelentőségére ve-

tettek új fényt. És harmadszor most, az atommag-kutatások idején.

— Mi volt a legérdekesebb esete?

A deres bajuszú öregúr elmosolyodik, kék szeme révedezve válogat a múlt eseményei között. Negyvenézernél több kisgyermek születésénél segédkezett, ötezer anyán kellett műtétet végeznie, csakugyan, mi volt a legérdekesebb?

„Csodálatos volt!”

Aztán határozottan mondja: — Mind! Egyformán érdekes volt valamennyi. Nem is jó szó ez. Inkább azt mondanám, hogy csodálatos volt. Mindig ámulatba ejt, hogy a klinikára bejön egy ember, és elmege helyette kettő vagy három. Az élet kezdete olyan soha meg nem szűnő lelkesedéssel tölti meg az orvost, mint a természet imádóját a napfelkelte. Fekete Sándor nem öreg ember. Napi munkája mellett éjszakákat tölt tudományos kutatásokkal, elsősorban a szülési toxikózis, a belső mérgezés foglalkoztatja. De azt is örömmel látja, hogy a fájdalom nélküli, helyesebben a félelemmentes szülés mindjobban terjed; megrövidíthetők és elkerülhetők a nehézségek, még teliesebbé válik a kezdődő anyaság igaz öröme.

Gesztelyi Nagy Zoltán

nyomda 1926 — 8891